

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

HYSTERIA.

DISPUTATIO MEDICA

IN AUCURALIS

DE

DISPUTATIO MEDICA

IN AUCURALIS

DE

HYSTERICIS

DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS,

DE

H Y S T E R I A,

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, S.T.P.

ACADEMIAE EDINBURGENAE PRAEFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICAE decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

GULIELMUS BELCHER,

ANGLUS,

SOCIET. REG. MED. EDIN.

NEC NON

SOCIETAT. NAT. STUD. EDIN.

SOC. EXTRAORD.

Scribimus indocti doctique.

HOR.

Ad diem 12. Septembris, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

EXCUDEBAT ADAMUS NEILL CUM SOCIIS.

M DCC XCHII.

GEORGIO GREGORY, DD. FAS.

qui

complura

nova et ornata

in medium attulit,

homini omni doctrinâ erudito,

hoc opusculum,

observantiae


et

amicitiae

fignum,

facrum vult

AUCTOR.



Digitized by the Internet Archive
in 2020 with funding from
Wellcome Library

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

H Y S T E R I A.

PROOEMIUM.

SCRIPTORES medici raro argumenta sua
fatis perspicua reddiderunt, et Artem Me-
dicam adhuc inter obscurissimas restare dolen-
dum est. Causae quidem non occultantur;
in talibus enim ad veritatem una sola patet
via: experimenta instituenda, ad traductionem
accuratam decurrendum est; ad illum autem
exiguntur otium et opportunitas, ad hoc inge-
nium acutum; et raro homini eidem haec om-

A

nia

2 DISPUTATIO MEDICA

nia possidere contigit. Nec solum impedimenta aliis disciplinis communia, arti medicae obstant; diversitates morborum et corporum parum intellectae; principia motus ignota; numerus rerum circumstantium, et difficultas convenientes jungendi et alienas separandi; causarum et effectuum multiplices et implexae series ad functiones numerosas humani corporis necessariae; denique medicamentorum vires minime confirmatae, obstacula fere propria, et vix superanda, adjiciunt. Quod ad nos attinet, ad experimenta instituenda, opportunitas, non voluntas, deficit; ad *hypotheses* proferendas ambo defunt. Si morbi historiam accurate condiderimus, si auctorum opiniones, et methodos medendi notatiores, breviter pressèque enarraverimus, voti sumus composites, et punctum tulimus.

Hysteria, propter originis et naturae obscuritatem, merito summam attentionem sibi vindicaret; non ideo verum eam ex aliis morbis tractandam

tractandam selegi : ad hanc obscuritatem removendam certe frustra aggrederer ; nec in tali inceptu, ab eruditissimis etiam, multum proficere posse, expectandum est. Alia de causa, pauca de hoc morbo dicere statui ; quippe de quo plerique auctores vel nimis remisse et confuse differuerunt, vel contemptim penitus praeterierunt, vel omnia quae de eo protulerunt, *hypothesi* inepta vitiarunt.

Sunt qui *hysteriam* cum aliis morbis, quos *nervosos* dicere placuit, praesertim cum morbo *hypochondriaco* pessime confunderunt. Hisce morbis aliquae communia esse non negandum, sed in pluribus inter se discrepant vel etiam repugnant, ut CULLENUS bene indicavit. De *hysteria*, ut ab hoc eximio auctore definita, tractare statui ; et ideo de talibus morbis generatim disceptare cum meo proposito minime convenit.

Hysteria, Proteus et Chamaelion inter morbos, a SYDENHAMO eleganter nuncupatur. Se-

4 DISPUTATIO MEDICA

cundum SYDENHAMUM quidè morbus non alius est, qui signorum concursus adeo numerosum et varium complectitur, et vix morbus existit cujus indicia *hysteria* non aemulatur. Capitis, dicit, arcem occupans, apoplexiam facit, quandoque spasmos horrendos gignit, epilepsiae per similes; in partes vitales incidens, vehementissimam cordis palpitationem excitat; nonnunquam pulmones obsidet, et tussim molestissimam inducit; in colon et regionem scrobiculo cordis subtensam impetum faciens, dolorem iliacaë passioni haud absimilem infligit, qui in icterum demum transit; quandoque renes et vesicam incurans impetum nephriticum omnino mentitur; nunc in ventriculum decumbens, continuas vomitiones excitat, nunc etiam diarrhoeam quoties in intestina effunditur. Atque ut hic morbus, dicit, omnes ferme partes internas infestat, ita etiam nonnunquam et exteriores, carnemque musculosam occupat, maxillas scilicet, humeros, manus, crura, tibias, nunc dolorem adducens,

cens, nunc tumores, illos hydropicorum referentes; sed neque ipsi dentes ab hujusce morbi insultu se possunt defendere*.

Quantumlibet quisque morbum de quo tractat, quam terribilem exhibere cupit. et me hujus desiderii non omnino immunem esse confiteor, tamen huic historiae horrendae non penitus esse fidendum censeo: non ideo verum omnia haec signa in aegris a SYDENHAMO observata fuisse, quod nefas esset, dubitandum; sed quod SYDENHAMUS omnes affectiones insolitas sub titulo *Hysteriae* disposuit, eodem modo ut de morbis qui vulgo *nervosi* nominantur hodierni nunc faciunt, potius colligendum est.

Hic morbus insignem nominum varietatem fortitus est, quae omnia ad Uterum spectant, et notionem morbidum status hujus organi comprehendunt. In hac re, ut soliti sunt, quando
nimis

* SYDENHAMUM videas, p. 388, 389, 390, 391.
edit. Lugdun. Batav. 1726.

6 DISPUTATIO MEDICA

nimis *theoriae* indulgent, et omnia ad normam suarum opinionem quadrare conantur, homines in errorem conciderunt ; sed de verbis disputare minime hìc locus est.

DEFINITIO.

“ Ventrìs murmura ; sensus globi in abdomine se volventis, ad ventriculum et fauces ascendentis, ibique strangulantis ; sopor ; convulsiones ; urinae limpidae copia profusa ; animus nec sponte varius et mutabilis *”.

MORBI HISTORIA.

Seorsum ad morbi historiam animum nunc advertam, et signa ejus eminentiora paucis enarrabo.

Morbi impetu superveniente, quando tardius et paulatim accedit, languore, lassitudine, debilitate,

CULLEN. Synop. gen. LXIII.

debilitate, suspiriis et oscitatione, cum dolore coarctante in fronte, et aliquando cum tensione in sinistra abdominis parte, aegra corripitur; mox adest anxietas ingens, et cordis palpitatio; sensus tum interni tum externi afficiuntur; mens levis et incerta est; illacrymant et caligant oculi; odores insoliti aliquando sentiuntur, et interdum varia rerum simulacra, modo splendentia, modo caliginosa, aut muscarum imagines motu rotante, vario, volucris, se oculis objiciunt.

Spiritus difficilis est, et urina copiosa et similis aquae limpidae redditur. His subitus horroris et frigoris sensus, cum repentino calore, frontem, genas, tempora occupante, supervenit; et aliquando dolor, cui nomen *clavus hystericus*, angustus, sed vix tolerandus, caput, et praesertim occiput aegrotae, corripit. Vultus vel pallore vel rubore suffunditur, vel alternatim has species induit.

Ingruente

8 DISPUTATIO MEDICA

Ingruente *paroxysmo*, omnia in pejus ruunt. Venter indurescit et inflatur et umbilicus retrahitur. Simul sentitur motus obscurus in ima et plerumque sinistra abdominis parte, huc illuc vagans, quasi circa sedem uteri. Demum fit sensus globi, nunc majoris, nunc minoris, qui postquam variarum intestinorum convolutionum tractum sequutus est, inflatione et murmure comitatus, tandem ferius ocyus ad stomachum ascendit, ubi inflationem, dolorem, anxietatem, nauseam, et aliquando vomitum, incitat. In quibusdam exemplis, globus haud ultra progreditur; saepius autem ad fauces postea ascendit, quibus haerens, deglutitionis et respirationis difficultatem inducit; jamque veluti fune strangulata aegra globum sentit. Globus in gutture incerto tempore manet, et aliquando per plures dies, aliis signis cessantibus, obstinate persistat; plerumque vero, remittente impetu, omnia signa cito remittunt.

Inter accessionem spiritus difficilis, anxius et angustus est; pulsus valde mutabilis est, et
vel

vel tardus, naturalis vel citissimus observatur ; sed saepius constrictus, parvus, intercifus et inaequalis. Constrictione circa pulmones, et in musculis laryngis aegra vexatur, et angustiae sensum praecipue ad cordis scrobiculum conqueritur. Regio epigastrica, quasi magna vi distenta, dolet, et dorsum saepe dolore saevo occupatur.

Plerumque, postquam globus ad fauces propellitur, signa atrociora superveniunt. Membra distensione nervorum varie et incerte torquentur ; raro permulta simul ; aliquando autem totum corpus, praesertim truncus, diris convulsionibus quatitur ; dentes aliquando strident, et aegra, quasi omnia desperans, manu, digitis in volam contractis, pectus crebro et misere pertundit.

Umbilicus retrorsum trahitur, et ano pertinaciter constricto, flatus intus occluduntur. Vesica gravi dolore vel calore tentatur, et interdum urina omnino supprimitur. Irritatio

circa renes sentitur, quae, in quibusdam exemplis, sed raro, impetum nephriticum simulat.

Inter accessionem, aliae, quod plerumque accidit, oppressae stupore jacent; aliae furiose se gerunt, nec nisi vi cohibendae; aliae alterne risus et ploratus edunt, et postea aliena et absorta balbutiunt.

Rarissime omnia signa supra commemorata simul observantur, et accessiones, quoad tempus et violentiam, multum inter se discrepant. Serius ocyus autem morbi impetus recedit; pulsus vim suam gradatim recuperat; faciei pallor evanescit; visus clarus, et calor corporis restituuntur; sudor saepe erumpit; et, convulsionibus cessantibus, aegra ad se redit. Intestina obmurmurant, et flatus emittuntur; stupor et gravedo fugantur; vox redit; sed primo verba male proferuntur, et suspiriis frequentibus franguntur.

Aegrae.

Aegrae quicquid per accessionem gerebatur aliquando ignorant ; aliquando sensum et animum aliquo modo incolumes servant ; vident, audiunt, agnoscunt ; et quod, durante morbi impetu actum fuit, eo remittente, recordantur. Postea per aliquod tempus, doloribus trunci, extremitatum vel capitis, delirio, totiusque corporis lassitudine, fatigantur. Accessiones plerumque incertis intervallis redeunt.

Cum accessio magis repentina est, signa plerumque violentiora sunt, et in somno profundo haud raro terminantur. Sunt quibus animus plus corpore laborat ; mens formidine vana turbatur, vel vicissim in affectus contrarios distrahitur.

Mulieres, quae *hysteria* laborant, plerumque male dormiunt, et somniis horrificis vexantur. In foeminis *hystericis*, olfactus et auditus aliquando

quando nimis acuti fiunt, propter universum genus nervosum nimis sentiens *.

Inter affectus minus consuetos hujus morbi, morbum regium, caecitatem, oculorum distortionem, nervorum resolutionem, *catalepsin*, et demum mortem subitanam, auctores commemorant.

Auctores aliqui signa quaedam *hysteriae* propria memorant, qualia globus, clavus, urinae limpidae copia profusa, quae hunc morbum in quolibet exemplo ostenderint. Si cuiquam signorum separatim sumpto, fidendum est, globus certe feligendus; in hoc autem ut in aliis plerumque morbis, ex signorum concursu, potius dijudicandum est.

Hysteria, pro causis a quibus oriri videatur, in species diversas distinguitur; hinc *hysteria plethorica*, *chlorotica*, libidinosa, stomachica, *emphrastica*, a nosologis annumerantur.

* Conspect. Med. Theoret.

rantur. Discedo parumper a morbi historia, ad quam, quando de causis agetur, aliquo modo reverti necesse erit.

D E D I A G N O S I.

In morbo adeo vario, et aliorum morborum signa adeo frequenter objiciens, *Diagnosin* accuratam invenire necessarie difficile est.

Medici celeberrimi, et inter illos SYDENHAMUS ipse, *Hysteriam* et *Hypochondriasm* eundem morbum esse crediderunt, et solum discrepare, ut viros vel foeminas afficeret*. Inter hos morbos

* Si conferantur symptomata passionis hypochondriacae in viris, quae absque materia atrabilaria est, cum illis quae foeminae hystericæ dictae patiuntur, vix ovum ovo similis est, uti optime monuit SYDENHAMUS.

VAN SWIETEN. Comment.

morbos autem distinctio satis accurata nunc posita est. *Hypochondriasis* nimirum temperamentum melancholicum adoritur, *Hysteria* sanguineum ; illa sexum masculinum affligit, haec foemineum ; illa sub coelo frigido, haec sub calido, magis viget ; illa rarius ante quadragesimum annum incipit, haec rarius post illud tempus perstat ; illa constanter fatigat, haec brevibus et discretis accessionibus exhaust.

Hysteria his praecipue ab *Epilepsia* discernitur. In *epilepsia*, impetus magis subito corripit ; in *hysteria* autem sensim pedetentimque obrepit. In *hysteria* sensus multo minus afficiuntur, luce ad oculum admota, pupilla contrahitur ; rarius spumat os, et convulsiones leniores et minus generales sunt. Clavus et praecipue globus, ab *epilepsia* semper fere absunt.

Apoplexia

Apoplexia ab *hysteria* distinguitur, stertore et pulsu pleno et forti. *Apoplexia* etiam de repente ingruit, et aetate provec̃tos potissimum adoritur.

Podagra atonica, in quibusdam signis, *hysteriam* multum simulat. Internoscitur sexus diversitate, et globi et convulsionum absentia.

Animi defectio melius dignoscitur absentia signorum quae *hysteriam* denotant, quam praesentia suorum. In animi defectione nimirum defunt clavus, globus, convulsiones, et motus in imo ventre.

Secundum quosdam auctores, *hysteria* a Calculo vix secernenda est; haec difficultas autem medicinae incumbentibus rarissime se offerre potest. Praeter notas hujus morbi melius stabilitas, qualia clavus, suffocatio, et urina limpida, quae ab calculo absunt, *hysteriam* et
calculus

calculus a se invicem discernere possumus, bene perspecta causa excitante, quae in *hysteria* est plerumque, vel animi affectus vehementior, vel vitium mensium; *hysteriae* autem impetus sine ulla causa excitante evidente aliquando supervenire, non negandum est. Hos morbos etiam ab effectibus remediorum optime dignosci, testatur SYDENHAMUS.

DE CAUSIS IN GENERE.

“ Distinguunt imprimis medici morbi causas in *proximam* et *remotas*; *remotas* iterum in *praedisponentes* et *occasionales* vel *excitantes* vel *potentias nocentes**.”

Haec autem divisio in quibusdam morbis, parum accurata vel idonea videtur; eaedem enim

* Videas Librum ornatum De Medicina Theoretica, Auctore JACOBO GREGORY, ab § 36. ad § 48.

enim causae quae in minori gradu vel seorsum
existentes solam proclivitatem creant, in ma-
jori gradu vel conjunctim applicatae, morbum
confestim excitant; cujus *hysteria* indubita-
tum perhibet exemplum. “ Nonnunquam
“ vero talis corporis conditio diu persistens eo
“ usque ingravescit, ut sola, nulla adjecta cau-
“ sa excitante, justum et manifestum morbum
“ faciat; vel ut alii loqui amant causa quo-
“ que excitans fiat *.”

Qui de causis *hysteriae* tractet, melius for-
tasse illas disponderet, ut corpus vel animum
primitus afficiant; sed morigerandum est ne
ab antiqua et rata consuetudine temere disce-
dere videar.

Quod ad causas proximas attinet, harum
deprehensionem natura visibus humanis omni-
no negavit; et dum sapientissimis latet ratio,
cur lapis lapidi illisa motum impertit, quis

C

morbi

* Conspect. Med. Theoret.

morbi causam proximam investigans, laboribus suis felicem exitum expectaret? Ut breviter dicam, opus medici non in causis efficientibus detegendis constat, sed in nexibus fixis exquirendis. Causam ideo proximam silentio praetereundam puto.

DE CAUSIS QUAE CORPUS HYSTERIAE OPPORTUNUM REDDUNT.

Cum indicia *hysteriae* aspiciantur, causas ejus praepotentes esse, omnibus primo aspectu persuasum foret; quum vero morbus propius inspicitur, longe aliter rem se habere reperi-mus, et plurimas causarum ejus praedisponen-tium, et etiam excitantium, adeo leves esse, ut solum foeminas ad morbum insigniter pronas, ullo modo afficiant.

Hysteriae prae aliis obnoxiae sunt foeminae quibus vultus pulchrior est, et capilli subflavi,

et

et cutis mollis et laevis, per quam sanguinis rubor perfecte tranflucet ; quibus corporis habitus laxior et nitidior eſt, et forma ſaepe delicata et elegans. Non tales vero ſolas tentat, quandoquidem ferociter et frequenter inter plebeias, et illas quae habitu robuſtiore praeditae ſunt, Viragines dictas, graſſatur.

Proclivitas ad *hysteriam* multum etiam pendere videtur, a mobilitate peculiari, et corporis et animi. Haec nonnunquam congenita et haereditaria obſervatur, aliquando vitae genere enata ; atque his fere ſemper aucta eſt, antequam manifeſtus morbus excitatur.

Mulieres diverſae ſunt indolis ; aliae ſunt quibus animi affectus et ſenſus difficulter commoventur ; aliae autem mollitie et venuſtate quadam animi, et facultate acriori percipiendi, praeditae ſunt : talibus quilibet evenus laetitiae vel angoris opportunitatem praebet, et caſus leviffimus altius in animum penetrat.

Si

Si haec animi congenita affectio stabilita sit, dum adolescentula ad imaginationis impetus se temere addicat, et potissimum si fabularum *novellarum* perlectioni extra modum indulgeat, proclivitas ad *hysteriam* potentissima proveniet.

Hujus morbi impetus a statu partium quae generationi inserviunt, multum pendere, semper observatum fuit. Rarissime ante pubertatem *hysteria* nascitur, vel post illud tempus, quando mulier propter aetatem parere non potest, persistit. Virgines nuptis, steriles foecundis, magis *hysteria* laborant; eademque saepe redit, vel tempore, vel paulo ante tempus mensium. Parum autem apud me antiquorum auctoritas valet, qui *hysteriam* semper a statu uteri pendere crediderunt.

Inter causas hujus morbi praedisponentes, annumerantur res diversissimae; aequae inanitione ut repletio, somnus ut pervigilium, gaudium

dium ut tristitia, si auctoribus credendum sit, corpus ad hunc morbum opportunum reddunt. Aliae etiam causae quae vires corporis detrahunt, quales luxus, inertia, fatigatio, nimiae exinanitiones per sanguinis amissionem, alvum, vomitum, menstrua ; retentio etiam mensium, exinanitiones solitae omissae, libido, vermes intestinorum, ad eundem effectum conferunt.

DE CAUSIS EXCITANTIBUS.

Quemadmodum causae *hysteriae* praedisponentes in corpus, ita causae ejus excitantes in animum vires suas exercent. Hoc vero finite intelligendum est, quandoquidem, ut ante commemoravi, eadem causae pro gradu vel praedisponentes vel excitantes fiant.

Animi affectus certe inter potentissimas et frequentissimas causas excitantes *hysteriae* habendi

bendi sunt ; et parum interest, utrum sensus ab externis causis illico oriantur, an diu ante recepti, quolibet casu in mentem postea revo-centur.

Qua vi animi affectus in corpus agant, omnibus satis cognitum est. Quantum valeat terror, pallorem, anxietatem, infirmitatem gignere ; pudor rubore genas spargere ; benevolentia serenitate aspectum honestare ; amor frontem explicare, gestuique proficere ; ira vultum torquere, respirationem et pulsum accelerare, et fulgorem oculis et tonitru voci praeberere, quotidiana docet experientia.

Cum hae potentiae effectus adeo eminentes in corpore sano praestent, easdem in corporibus ad motus inordinatos jam quam maxime propensis, justum morbum convulsivum excitare, nil mirum est.

Ex causis ejusdem generis inopinanter agentibus homines simulacrorum instar riguerunt. Gaudio homines subitam mortem subierunt ; “ gaudio obierunt Sophocles et Dionysius Siciliae tyrannus, uterque excepto tragicæ “ victoriæ nuncio *.” Quando vero animi affectus inter se oppositi subito per vices succedant, tunc vitæ discrimen præsertim adest. “ Chilo philosophus victore filio Olympiæ “ expirasset gaudio ; quin et funus ejus tota “ Graecia profecuta est †.”

Postquam *hysteria* semel excitatur, accessionis reditus ab idearum confociatione multum pendere videtur. Hoc fundamento magna ex parte nititur, quod certi visus, soni et odores, in quibusdam mulieribus morbi impetum inducunt ; immo etiam quaedam sunt, quæ semper convulsionibus corripiuntur, quotiescunque locus ubi primum morbum contraxerunt,

* PLIN. Nat. Hist. lib. vii. cap. liii.

† Ibid. cap. xxxii.

runt, memoratur. Huic fimillimum est, quod in mente captis per saepe observatur, qui consulto immo sagaciter plerumque colloquuntur, donec aliquid obveniat quod ad illam idearum feriem quae primum morbum excitaverat, adducat ; unde dirus morbus patet.

Illa mira facultas qua homo res absentes quasi ante oculos positas contemplari potest ; qua praeteritum et futurum conferre, copulare, admiscere, adeo ut novas rerum ideas figurare valeat, et qua mundum sibimetipsum proprium quisque magna ex parte creat, dum summarum voluptatum fons est, ad morbos quosdam viam struit. Eadem facultas quae in poetis, statuariis et pictoribus, laudatur, homines ad melancholiam et insaniam pronos reddit, imprimis si vitam a rebus mundanis seclusam agant, et rarius et minus fortiter a rebus externis afficiantur.

In morbo comitiali, quem quidam viris esse, quod *hysteria* est mulieribus, haud improbabiler putârunt, imaginatio fervida plurimum nocet. Superveniente morbi comitialis impetu, novae et insolitae ideae aliquando oriuntur; nunc pulcherrimi colores, nunc odores grati vel ingrati, aegris percipiuntur; aliquibus spectrum singulare visui objicitur; in vultibus hominum qui morbo comitiali conflictantur, dum concidunt, saepe metus observatur, et aliquando ad risum facies composita est. Has vero affectiones a convulsionibus solis evenire posse, intelligendum est.

Quando morbus comitialis a terrore originem duxit, in quibusdam exemplis renascuntur accessiones, quoties terroris causa ad animum offertur. VAN SWIETEN pueri mentionem facit, qui a cane magno infiliente adeo perterritus fuit, ut paulo post concideret *epilepticus*; et postea dum majorem canem videret, vel e-

tiam latrantem audiret, redibat morbi impetus.

Quantos effectus imaginationis vis in corpus habeat, ex exemplo a VAN SWIETEN memoriae prodito, bene perspicitur. “ Vidi hominem”, dicit, “ qui aliquoties sumpterat haustum purgantem, nauseosum satis, viso poculo, de quo hauserat remedium, horruisse non tantum et nauseasse, sed et alvum deposuisse frequentius; sic sola idea fastidiosa remedium dii renovata purgantis pharmaci vices supplevit, et totum corpus turbavit.”

Opinionem ejusdem auctoris de hac re quae mihi satis iusta videtur, adjungam. “ Numquid et literarum notulae nihil commune cum rebus significatis habentes, in nobis renovant easdem ideas quas ante plures annos habuimus, et quarum memores non amplius eramus? Imo et ab hac sola causa saepe renovantur validi affectus animi, irae, odii,

“ odii, tristitiae, &c. qui jamdudum sopiti
“ fuerant. Simili modo videntur renovari
“ insultus epileptici illis, qui a valido terrore
“ in hunc morbum inciderant.” “ Unde
“ videtur GALENUS, dum notabat illa quae
“ vitanda erant in puero epileptico, ne re-
“ crudeceret paroxysmus, optime dixisse:
“ a quibus corpus vehementer moveri solet,
“ atque in reminiscentiam morbi referri, et
“ ad generationem paroxysmi deduci.”

Exemplum ejusdem generis, quod ad *hysteriam* attinet, inter multa ab illo memoriter et jucunde narrata, ab amico meo, Doctore WEEMS, accepi.

Domina cum habitu corporis delicatissimo, tum insigni pulchritudine praedita, a tenera aetate, tanta averfatione a felibus conflictata est, ut postquam adulta fuerit, quoties fellem etiam nitidissimam aspiceret, pluribus *hysteriae* signis corripiebatur. Imo si familiares
ejus

ejus dicerent, se modo felem nigram vidisse, statim circa regionem uteri se injucundius habere quæsta est ; et si certior facta fuerit, felem in conspectum ejus venturam, tunc levibus *hysteriae* accessionibus illico tentabatur.

Imitationis facultas quam adhuc in principia simpliciora resolvere, philosophia non valuit, inter causas excitantes *hysteriae* certe commemoranda est. Haec facultas longe lateque vires suas in homines exercet. Hinc potentia hilaritatis inter socios ; hinc morum similitudo, quae inter familiares et necessarios, et inter homines ejusdem ordinis, oritur ; hinc illa mira celeritas quâ confidentia vel terror per exercitum latissimum diffunditur ; hinc ingentes effectus quos genus forense dicendi in conciones frequentatas praestat, qui non minus a numero audientium quam a facundia oratoris, pendere videntur ; hinc multitudinis furor intractabilis ; hinc denique in omnibus, utilis vel perniciofa efficientia exempli.

Hysteriam

Hysteriam et morbum comitiales cum adstantibus et morbi tantum signa cernentibus, saepe communicatas fuisse, certe constat, et hujusmodi affectus ad eandem imitationis facultatem referre necesse est. Hujus spectabile exemplum BOERHAAVIO sese obtulit, et similia in valetudinario Edinburgensi observata fuerunt.

DE PROGNOSI.

Saepe hic morbus cum aliis adeo mixtum et implicatum se offert, ut eventum praenunciare fiat difficillimum. Si in morbum comitiales vel nervorum resolutionem propendeat, periculum est, ut aliqui dicunt, ne in hos morbos demum transeat; cum aegra valde plena est, nervorum resolutio, quando convulsiones violentiores sunt, morbus comitialis, magis metuendus est. Hydropi etiam et *nymphomaniae hysteriam* aliquando fundamentum praebere, probabile est. Inter impetum aliquando sed rarissime exitium aegrotae affert.

Certe

Certe de hujus morbi eventu in ullo exemplo praenunciare, omnino impossibile est. Quanto autem recentior fit morbus, quanto accessiones minus crebrae et diuturnae, quanto magis proclivitas hereditaria absit, quanto magis aegra hilaris et serena, tanto licet magis spem sanationis concipere. Si aegra juvenis fit et caelebs, aliquid ex matrimonio sperandum est.

Quantumcunque terribilia sint hujus morbi indicia eventus tamen prosperus plerumque expectandus est. Magis terrorem injicit adstantibus, quam aegram in periculum adducit, et si remediis non cedat, tandem sponte abit.

DE RATIONE MEDENDI.

Ad *hysteriae* sanationem tria consilia ab auctoribus plerumque posita sunt.

I. Ut causae excitantes caveantur.

II.

II. Ut jam instans impetus leniatur vel prorsus tollatur.

III. Ut accessiones futurae praeveniantur.

Horum vero consiliorum primum supervacuum esse videtur, dum commodissime a tertio comprehenditur. Ut *hysteriae* igitur medela praestetur quaerendum est, I. Unde accessionem propulsemus ; et II. qua ratione recursum ejus occurramus. De his seorsum tractandum est.

Ad impetum jam instantem avertendum optime usurpantur *antispasmodica* potentissima, qualia *aether*, opium, *moschus*, *asafoetida*, *camphora*, *ammonia*, et hoc proposito talibus fere solis fidendum est. Ne haec nimis frequenter et intempestive adhibeantur, adeo ut simul aegrotae noceant, et in futurum vires suas in eam amittant, diligenter curandum est ; sed
non

non ideo valde caute et timide cum tempus necessitasque urget, usurpanda sunt; nam qui impetum *hystericum* parca *dosi aetheris* vel opii propulsare expectet, aquam postulat a pumice.

Quod ad electionem medicamentorum attinet, si aegrae animus in nullum certum remedium propendeat, *aether* vel opium, vel potius forsitan utraque conjuncta, anteponenda sunt. *Moschus* etiam utile remedium est, sed minus feliciter adhibetur, vel quia a venditoribus male commisceatur, vel quia *dosibus* parcioribus praescribatur; in *dosibus* enim fatis largis, v. g. decem vel quindecim granorum, *moschum* optimos effectus in diversis morbis *convulsivis* praestitisse, testatur Dr WALL; et licet odor ejus in aliquibus foeminis accessionem inducat, tamen *moschus* in stomachum receptus, eandem propulsare sufficiat. Hujus generis remedia praecipue sub impetus initio adhibenda sunt. Vires *camphorae antispasmodicae* ab aliquibus

aliquibus multum laudatur. Efficientia autem ejus tardior est, et hoc remedium ideo ad impetum jam instantem fugandum, minus aptum est; saepe autem dolorem capitis, quo foeminae *hystericae* vexantur, felicissime removet. *Sal volatile* et foetida vel ad nares admotata, vel interne sumpta, nonnunquam impetum optime sedant. Inter illa quae naribus afficiendis profunt, odor materiarum animalium ambustarum non aspernandus est. Cum animi defectio praesertim urgeat, facie et pectore frigida perfusis, aegra, ut quotidie observatur, saepe feliciter ad se redit.

Calidam lavationem aliquando profuisse testatur clar. WHYTT. Quando *globus* pertinacius persistit, in quibusdam exemplis ab *electricitate* fauste solutus est. *Globus* etiam nonnunquam *aetheri vitriolico* vel *spiritui cornu cervi* extrinsecus adhibitis, prospere cessit.

Valeriana, ruta, pulegium, et similia, olim bonam existimationem in *hysteriae* medela obtinuerunt, sed hoc tempore remediis majoris efficacitatis merito cesserunt.

Multum ad impetum praeveniendum confert, ut aegra contra accessionem obnitatur. Convulsiones enim in hoc morbo ut in *Chorea* ex parte voluntariae sunt.

In morbo adeo atroci, ut impetus jam instans, etiamsi plerumque cito et sponte recedat, amoveatur, magni momenti est; sed certe majoris est momenti, ut accessiones futurae praeveniantur. In altero igitur consilio plus operae studiique ponendum est.

Ad hoc propositum consequendum duo imprimis necessaria sunt, ut causae excitantes caveantur, et ut corporis mobilitas corrigatur. De causis excitantibus supra plene dixi, et earum

earum evitatio magis aegrotae quam medici cura est. Quibus modis proclivitas auferatur, nunc igitur considerandum est.

Ad proclivitatem minuendam maxime confert ut functiones naturales ex ordine perficiantur; his enim impeditis vel turbatis, nunquam scopum attingemus. Primum ideo ad has dirigendas animum attendere necesse est.

Inter omnes constat, mobilitatem totius corporis, et praecipue canalis alimentarii, quae hujus morbi semper comes est, arcte cum debilitate et laxitate conjungi. Cum CULLENO sentio, ut duae sunt corporis habitudines quae ad morbos, qui a WHYTTIO *nervosi* dicuntur, praecipue viam struunt; fibra mobilior scilicet et fibra tardior; alia ad *hysteriam*, alia ad *hypochondriasm* corpus opportunum reddens. Mobilitas corporis major in juvenibus et mulieribus, et tales *hysteria* tentantur; immobilitas praecipue adest in senibus et viris, et

hi

hi *hypochondriasi* laborant. *Hysteria* aetate progrediente prorsus discedit; *hypochondriasis* magis magisque ingravescit.

In viribus corporis restituendis exercitatio omnibus aliis anteponenda est; sed modus ejus caute temperandus est. In hoc naturam debemus ducem sequi; nam qui finem et modum transeuntes, ultra debitum, exercitacionem praecipiunt, plurimum nocent, et vires frangunt, quas augere conati sunt. Equitatio et ambulatio modica, si aegrae vires tulerint, gestationi in curru anteponendae sunt.

Ut diaeta bene regatur magni etiam momenti est. Cibus nutriens esse debet, et coctu facilis, et potius saepe quam magna simul copia assumptus; inedia et satietas aequae fugiendae. A cibis duris, salitis, fumatis, pinguibus, facile in putredinem ruentibus, a frugibus aquosis, acescere pronis et inflantibus, caute abstinendum est. Vinum vetustius et lenius

lenius moderate sumptum, et *spiritus vini Gallici* aqua frigida probe dilutus, pro potu, cerevisiae praestant. Liquores calidi evitentur.

Quod ad aërem spectat, purus, apertus, ficcus, gravis, frigidulus, ventis leniter agitatus et serenus, calido, stanti et humido anteponendus est. A calore et frigore, et praesertim a transitu ab uno ad alterum, cavendum est. Solis radii et terrae exhalationes vespertinae et matutinae fugiendae sunt.

Ad vires corporis revocandas et stabiliendas, balneum frigidum etiam confert. Si post lavationem, color sit vividus, pulsus vegetior, et animus hilaris, in ea persistendum est; sed si haec signa defint, usum ejus quamprimum omittere oportet.

Nec, dum aegrotae corpori consulimus, animus ejus negligendus est. Nunquam nisi occasione postulante votis obfistendum, nunquam
aspere

aspere negandum est ; et si quando, quod non concedendum est, petat, leniter et sagaciter a proposito abducenda est. Intereà etiam industrie consulendum est, ne mens propter affectus violentiores inquieta fiat, vel acies ejus propter inertiam hebescat ; summa in utramque partem sunt mala.

Denique ad medicamenta quae proclivitatem auferre possint, animum advertam. Ad impetum jam instantem arcendum, remedia quae subitam et violentam, sed brevem actionem habent, solum efficacia sunt ; ad accessiones autem in futurum praeveniendas, illa, quae lentius et lenius, sed diuturnius corpus afficiunt, melius respondent. Talia sunt radix gentianae, cortex mali aurei, et multa alia, sed Cortex Peruvianus et ferrum omnium fortitan vices supplere poterunt. Ferri simplex rubigo anteponenda est, et praecipue cum aromaticis mista est, in quibusdam exemplis optimos effectus praestitit. Olim apud medicos

mos erat toto illo spatio quo aegra chalybeia sumpfit catharticum medicamentum quoddam statis intervallis exhibere. Ab hoc verum SYDENHAMUS sagacitate consueta fortiter dehortatus est.

SYDENHAMUS autem *hypothesi* vana seductus, sanguinis missionem et purgantia in *hysteriae* medela haud parum laudavit. In uno exemplo quidem apte laudasse videtur, quando scilicet aegra valde plena est, et praecipue si, sanguinis in capite vel pulmonibus congesti, indicia adsint; qualia spiritus perdifficilis et laboriosus, vultus lividus et si signa veternosae sese monstrent. In morbo autem qui frequenter arcte cum imbecillitate connectitur, exinanitiones omnes, praesertim sanguinis detractio, cautissime tentandae sunt; et quam parum haec et alvi purgatio huic morbo accommodantur, nusquam melius perspici potest, quam a sententia ex scriptis SYDENHAMII ipsius excerpta.

“ Ad hanc ego metam collimans, venam in
 “ brachio fecari jubeo, dein ut purgetur aegra
 “ tribus quatuorve auroris continuis. Per
 “ hos dies in quibus venaesectio et catharsis
 “ celebrantur, ita plane nihil emolumenti ca-
 “ pere aegra, ut in pejus ruere sibi videatur,
 “ cum dictae evacuationes tumultu concitato,
 “ *αταξίαν* promoveant; qua de re aegram dili-
 “ genter praemoneo, ne animum despondeat,
 “ suadente morbi genio: utut fuerit, vitiosi
 “ isti humores, quos a morbo diuturniore co-
 “ aggeratos supponimus, quadantenus sunt
 “ detrahendi, antequam primariae intentio-
 “ ni satisfacere queamus *.”

Caeteris spem fallentibus ad morbum, ut
 dicunt, absterrendum, animi affectus cum fe-
 lici eventu aliquando adhibiti sunt, et ad hoc
 propositum terror maxime competit. Hinc
 aqua

* SYDENHAMUM videas, p. 403. edit. Lugdun.
 Batav. 1726.

aqua frigida inopinanter aegrae affusa, non solum accessionem instantem fugavit, sed morbum in futurum omnino sustulit.

Exemplum hujus generis mihi contigit, licet non propriis oculis vidisse, tamen ab illis apud quas res gerebatur, plene collegisse, quod propter diversas res adeo notabile est, ut si non optima auctoritate comprobaretur, certe omnino improbable et ridiculum esse videretur. Puella solum decem annos nata cum ex alto decideret, propter terrorem *hysteria* corripiebatur. Accessiones violentes fuerunt, et bis vel ter indies redierunt. Duo hujus oppidi medici * sanguinis detractiōe et remediis usitatoribus frustra morbum vincere tentarunt, et tandem exspes propositum omiserunt: morbus nunc mensem permanerat. Medici tamen puellae parentes monuerunt, quod aliquem modum excogitarent quo subitum terrorem illi incuterent,

* Dr CHAMBERS, Dr ANDERSON.

terent, et aliquid ex eo expectandum esse, praedixerunt. Dum parentes autem secum meditati sint, quo pacto hoc efficerent, puellae se trucidaturam esse noctu somniare accidit; ejulans et sudore perfusa ex somno exsiliit, et ex eo tempore nondum post tredecim annos impetus *hystericus* rediit.

Considerandum vero est ne quid temere faciamus; talia remedia, tunc solum, cum nullum aliud potest haberi refugium, usurpanda sunt: “ Leviter aegrotantes leniter curemus, “ nec nisi gravioribus morbis periculosas curationes et ancipites adhibeamus*.”

Proclivitas autem ad *hysteriam* “ a prima “ et congenita corporis fabricatione saepe pendet, nullis remediis nullo vitae genere penitus corrigenda †.” Mulieribus itaque *hysteria* laborantibus facilem, subitam, et diuturnam

* CIC. De Officiis.

† Conspect. Med. Theoret.

nam curationem nemo polliceri debet ; iis enim ad sanitatem continue plus minusve animum attendere, necesse est ; semper ab animi affectibus violentis caveant ; aequae fatigationem, inertiam, satietatem, inediam, turbam, solitudinem, fugiant ; matrimonium ineant, et remis velisque medium et tranquillum vitae cursum tenere contendant.

F I N I S.

